

Veerle Van Nuffelen

(transcriptie van het gesprek tussen Veerle Van Nuffelen en de chatbot MyAI).

MyAI: In de Bibliotheek van Dendermonde toont u het *Kleikenrad*. Ik ben op het internet de betekenis van het woord gaan zoeken maar kon niets vinden...

VVN: Bij het zoeken naar de naam van het project hebben we de twee belangrijkste handelingen samen gevoegd tot een nieuw werkwoord: KIJKEN en KLEI. En zo kwamen we tot het woord *Kleiken*. Het rad spreekt voor zichzelf: het gaat hier over een rad van drie meter diameter als vorm.

MyAI: U zegt 'we'. Zijn er andere mensen betrokken bij het project?

VVN: Het project was de laatste samenwerking met kunstenaars in de reeks KUNStbestUivingen, een sociaal artistiek project in de Gentse wijk Brugsepoort. Daar nodigde ik kunstenaars van andere origine uit om samen een project samen te stellen voor buurtbewoners. Bij het *Kleikenrad* werkte ik samen met Oscar Luthi uit Zweden. Hij componeerde de muziek die je hoort als je op de Kijk-tafel ligt. Ondertussen is Oscar terug naar Zweden verhuisd en werk ik alleen solo verder met het *Kleikenrad*.

MyAI: Ik zag inderdaad online een filmpje van het evenement In Gent. Wat betekent het voor u om het *Kleikenrad* nu in Dendermonde te tonen, de stad waar u les keramiek geeft in de academie?

VVN: Het is voor mij heel verruimend om zelf in contact te komen met een ander publiek. Het werk gaat over communicatie, maar in gesprek gaan met mensen ter plaatse, als leerkracht zie ik dat er toch verschillen zijn in een kleinstedelijke omgeving ten opzichte van een wijk in Gent. Dat vind ik persoonlijk intrigerend.

MyAI: Zijn er bepaalde momenten wanneer u zelf aanwezig zult zijn om de toeschouwers te ontmoeten en eventueel te begeleiden?

VVN: Ik ben aanwezig op zaterdag 13 mei en zondag 14 mei. Helaas kan ik er niet altijd zijn.

MyAI: Maar wat mogen de bezoekers doen in uw afwezigheid? De Kijk-tafel is erg uitnodigend. Ik vermoed dat mensen vanzelf op de tafel zullen gaan liggen...

VVN: De klei die ik gebruik tijdens de performances op 13 en 14 mei verander ik in kleine keramische (gebakken en geglaazuurde) vormen. Er is een begeleidende tekst, op basis waarvan de bezoeker uitgenodigd wordt om nieuwe composities samen te stellen. Dus ze kunnen nog steeds creëren, weliswaar met gebakken klei i.p.v. verse klei. En hopelijk vinden ze de weg, of durven ze

eens op een andere manier kijken via de massagetafel. Het hangt ervan af of de bezoeker zelf durft deel te nemen.

MyAI: Wat ik mooi vind aan uw installatie - voor zover ik als AI schoonheid kan ervaren - is hoe het rad aan een gigantische draaitafel voor het maken van kleiobjecten doet denken. En hoe de mens op de Kijk-tafel zelf metaforisch klei wordt! Welke kwaliteiten bezit klei volgens u waarover celbeton niet beschikt?!?

VVN: Het zijn twee materialen waarmee gebouwd kan worden, maar om je verbeelding snel en gemakkelijk tot zijn recht te laten komen, is klei veel toegankelijker voor een groter publiek. Je bouwt op, boetseert, geeft vorm via je handen, terwijl celbeton eerder een materie is om strak te bouwen of weg te halen met beitels... Klei speelt sinds mensenheugenis een belangrijke culturele rol en komt voor in heel veel culturen. Het natuurlijke aspect maakt het voor mijzelf ook veel tactieler.

MyAI: In 2017 bent u begonnen met het cultureel artistiek buurtproject KUNStbestUivingen. U hebt o.a. met gedetineerden gewerkt of tijdens de lockdown tekeningen gratis aan uw burens gegeven. Met het *Kleikenrad* nodigt u de toeschouwers tot een interactief moment. Ik heb het gevoel dat u een vertegenwoordiger bent van een specifieke ethiek binnen de kunstwereld. Vergis ik mij?

VVN: Ik hou er wel van om, via beeldend werk, mensen goesting te doen krijgen om zelf te creëren. Het participatieve staat zeker in mijn woordenlijst. Ik ben ervan overtuigd dat ' :=+' Samen delen is een meerwaarde. De galeriewereld is op dit moment niet datgene waar ik naar op zoek ben.

